

REPUBLIKA HRVATSKA
VISOKI UPRAVNI SUD REPUBLIKE HRVATSKE
Z A G R E B
Frankopanska 16

AGENCIJA ZA ZAŠTITU TRŽIŠNOG NATJECANJA	
Datum primitka	21 -01- 2016

Poslovni broj: UsII-138/15-8

U I M E R E P U B L I K E H R V A T S K E

P R E S U D A

Visoki upravni sud Republike Hrvatske u vijeću sastavljenom od sudaca toga suda, Sanje Štefan, predsjednice vijeća, Borisa Markovića i Blanše Turić, članova vijeća, te više sudske savjetnice Jadranke Jelić, zapisničarke, u upravnom sporu tužitelja ZLATNI LIPANJ j.d.o.o. Zlatar Bistrica, Kolodvorska 4a, kojeg zastupa Hrvoje Šimić, direktor, Zagreb, Bleiweisova 27, protiv tužene Agencije za zaštitu tržišnog natjecanja, Zagreb, Savska cesta 41, klasa: UP/I-034-03/15-01/009, urbroj: 580-10/76-2015-031 od 7. kolovoza 2015., u sjednici vijeća održanoj 9. prosinca 2015.

presudio je

Tužba se odbija.

Obrazloženje

Osporenim rješenjem odbijen je prijedlog tužitelja za obnovu postupka okončanog rješenjem, klasa: UP/I-034-03/15-01/009, urbroj: 580-10/76-2015-002 od 21. travnja 2015., kojim je odbačena tužiteljeva inicijativa za pokretanje postupka po službenoj dužnosti radi utvrđivanja sprječavanja, ograničavanja ili narušavanja tržišnog natjecanja zlouporabom vladajućeg položaja protiv poduzetnika Hrvatske šume d.o.o.

U tužbi protiv osporenog rješenja tužitelj u bitnom ponavlja razloge i navode iz dosadašnjih postupaka te uglavnom ističe razloge koji se tiču ocjene zakonitosti rješenja tužene Agencije od 21. travnja 2015. godine kojim je odbačena inicijativa tužitelja uz prethodno utvrđenje da ne postoje uvjeti za pokretanje postupka po službenoj dužnosti u smislu odredbe članka 37. Zakona o zaštiti tržišnog natjecanja.

Nadalje u tužbi pobliže obrazlaže što prema mišljenju tužitelja pretpostavlja i znači biti poduzetnik u vladajućem položaju na mjerodavnom tržištu, te s tim u vezi ističe navode kojima potkrepljuje tvrdnju da su Hrvatske šume d.o.o. u vladajućem položaju na području pobliže navedenih županija te dodaje i obrazlaže na kojim činjenicama i okolnostima je utemeljen prijedlog za obnovu postupka, jer o tim okolnostima nije imao saznanja u vrijeme podnošenja inicijative niti tijekom upravnog postupka a iste smatra odlučnim za pravilno rješenje predmetne upravne stvari.

Dakle, prijedlog je tvrdi tužitelj utemeljio na odredbi članka 123. stavku 1. točki 1. Zakona o općem upravnom postupku, jer smatra da je tužena Agencija donijela rješenje bez da je prethodno raspolagala svim odlučnim činjenicama o tržištu sakupljanja samoniklih biljaka na području Republike Hrvatske zbog čega nije mogla niti donijeti valjani zaključak o tome da li su Hrvatske šume d.o.o u vladajućem položaju na mjerodavnom tržištu ili ne te

zaključuje da bi svakako da je raspolagala svim odlučnim podacima zaključila da su Hrvatske šume d.o.o. u vladajućem položaju na mjerodavnom tržištu u smislu odredbe članka 12. stavka 2. Zakona o zaštiti tržišnog natjecanja.

Tužitelj u tužbi iscrpno navodi i druge podatke koji su smatra od značaja za donošenje pravilne odluke o osnovanosti prijedloga za obnovu postupka, pri čemu upire na odredbe Odluke IV o prodaji prava na sakupljanje smilja u šumi i na šumskom zemljištu u državnom vlasništvu kojim gospodare Hrvatske šume d.o.o., te Odluke o osiguranjima plaćanja od 11. ožujka 2013., uz zaključak da je iz svih navedenih podataka vidljivo da su u razdoblju od 1. lipnja 2015. nadalje Hrvatske šume d.o.o. zloupotrijebljavajući položaj kao dobavljač na tržištu samoniklog bilja smilje onemogućavale poduzetničku djelatnost sakupljanja te vrste tužitelju kao i drugim poduzetnicima.

Također dodaje da je temeljem Odluke o odabiru najpovoljnije ponude u ur.br.DIR-03/DB-15-3119/03 od 26. svibnja 2015. temeljene na Odluci o prodaji prava na sakupljanje smilja u šumi i na šumskom zemljištu u državnom vlasništvu kojim gospodare Hrvatske šume d.o.o. određenim poduzetnicima omogućeno da kao najpovoljniji ponuđači na pobliže navedenom području sakupljaju samonikle vrste smilja u navedenoj količini i to bez izdavanja obveznih popratnica za sporedne šumske proizvode bez plaćanja naknade Hrvatskim šumama d.o.o.

Tužitelj dodaje i druge podatke koji proizlaze iz analize stanja prirode u Republici Hrvatskoj po Državnom zavodu za zaštitu prirode (nadalje u tekstu: DZZP) klasa: 612-07/14-46/01, urbroj: 366-04-1-14-1 iz travnja 2014. iz kojih proizlazi da je tijekom 2012. godine sakupljeno cca 750.000 kg smilja a obzirom da Hrvatske šume d.o.o. nude ukupno 1.661.000 kg, da iz navedenog nesporno proizlazi da su Hrvatske šume d.o.o. u vladajućem položaju na području prodaje prava na sakupljanje smilja, što Hrvatske šume d.o.o. u predmetu poslovni broj: UsII-41/15 u navodima istaknutim u odgovoru na tužbu Visokom upravnom sudu Republike Hrvatske niti ne osporavaju.

Nadalje u tužbi tužitelj ističe i druge navode na kojima temelji zaključak da je prijedlog za obnovu postupka pravovremen te dopušten jer je smatra učinio vjerojatnim okolnosti i razloge na kojima temelji prijedlog za obnovu postupka. Uz to dodaje i druge razloge zbog kojih smatra da je prilikom donošenja rješenja čija se obnova traži počinjena bitna povreda postupka, te je temeljem pogrešno utvrđenog činjeničnog stanja nepravilno primijenjeno i materijalno pravo.

Predlaže da Sud održi raspravu te izvede predložene dokaze, uz ostale i saslušanjem osoba koje obavljaju djelatnost samoniklog bilja pobliže navedenih sakupljača samoniklog bilja.

Slijedom naprijed navedenog tužitelj predlaže da Visoki upravni sud Republike Hrvatske poništi rješenje tužene od 7. kolovoza 2015. i predmet vrati na ponovni postupak.

Tuženik u odgovoru na tužbu ostaje kod razloga već navedenih u obrazloženju osporenog rješenja pa predlaže Sudu da tužbu tužitelja odbije.

Zainteresirana osoba Hrvatske šume d.o.o. u odgovoru na tužbu pobliže navodi razloge zbog kojih smatra navode tužitelja istaknute u tužbi u cijelosti neosnovanima, osobito u odnosu na tvrdnju da se zainteresirani nalazi u vladajućem položaju na mjerodavnom tržištu, odnosno tržištu sakupljanja samoniklog, zaštićenog, ljekovitog i aromatičnog bilja na teritoriju Republike Hrvatske u smislu odredaba Zakona o zaštiti tržišnog natjecanja. Obzirom da te zakonske odredbe propisuju da je poduzetnik u vladajućem položaju ako se zbog svoje tržišne snage može ponašati na mjerodavnom tržištu u značajnoj mjeri neovisno o svojim stvarnim ili mogućim konkurentima, potrošačima, kupcima ili dobavljačima, što da ovdje svakako nije slučaj, pa je slijedom toga logičan i zaključak da se zainteresirana ne nalazi u

vladajućem položaju na mjerodavnom tržištu a time da je izostala i nužna pretpostavka da bi takav položaj mogla zloupotrijebiti na bilo koju od načina propisanih odredbama tog Zakona.

Zaključno tome smatra da se ne može raditi o narušavanju tržišnog natjecanja zloupotrebom vladajućeg položaja na mjerodavnom tržištu, odnosno na teritoriju Republike Hrvatske u kojem pravcu pogrešno tužitelj prigovara u tužbi. Stoga da su u konkretnom slučaju izostali i uvjeti za obnovu postupka temeljem novih činjenica koje tužitelj ističe u tužbi jer nije riječ o novim činjenicama i dokazima u smislu odredbe članka 123. Zakona o općem upravnom postupku zbog čega nisu pravno odlučne za drugačije rješenje predmetne upravne stvari.

Iz naprijed navedenih razloga predlaže sudu da tužbu tužitelja odbije i obveže tužitelja na naknadu troškova postupka.

Tužitelj je dana 24. studenoga 2015. podnio zahtjev za izuzeće sudaca ovoga vijeća, a rješenjem predsjednika suda broj: 29 Su-464/2015-4 od 25. studenoga 2015. odbijen je zahtjev tužitelja. Navedeno rješenje je uručeno tužitelju.

Tužba nije osnovana.

Ocjenjujući zakonitost osporenog rješenja Sud nalazi da je tuženo tijelo pravilno postupilo kada je odbilo prijedlog tužitelja za obnovu postupka okončanog rješenjem, klasa: UP/I-034-03/15-01/009, urbroj: 580-10/76-2015-002 od 21. travnja 2015. i time nije povrijedilo zakon tužitelju na štetu.

Kako to proizlazi iz podataka spisa predmeta dostavljenog sudu uz odgovor na tužbu tuženik je odbacio inicijativu tužitelja za pokretanje postupka po službenoj dužnosti radi utvrđivanja sprječavanja, ograničavanja ili narušavanja tržišnog natjecanja zluporabom vladajućeg položaja protiv poduzetnika Hrvatske šume d.o.o. iz Zagreba, Ljudevita Farkaša Vukotinovića 2. Prethodno tome je u provedenom postupku utvrđeno da Hrvatske šume d.o.o. nemaju autonomno pravo birati s kojim će poduzetnicima poslovati i uz koje uvjete, već su se dužne pridržavati propisane zakonske procedure zaključivanja ugovora uz prethodno ishodaenje dopuštenja i uvjeta nadležnog Ministarstva zaštite okoliša i prirode zbog čega se niti ne mogu ponašati u značajnoj mjeri neovisno u odnosu na druge sakupljače bilja pa se ne nalaze u vladajućem položaju na tržištu sakupljanja samoniklog bilja u Republici Hrvatskoj.

Takav zaključak je prihvatio i ovaj Sud te isti izrazio u nizu odluka donesenim u predmetima istog činjeničnog i pravnog supstrata, kojima je tužbe tužitelja podnesene protiv rješenja tužene Agencije donesenim u tim predmetima odbio kao neosnovane.

U predmetnom slučaju je tužitelj pozivom na odredbu članka 123. Zakona o općem upravnom postupku („Narodne novine“ 47/09.) zatražio obnovu postupka navodeći da prijedlog temelji na novim činjenicama i dokazima, odnosno na navodima iz konkretnih podnesaka zainteresirane osobe Hrvatske šume d.o.o. u pobliže navedenim predmetima koji se vodi pred Upravnim sudom u Splitu pri Sudu časti Hrvatske gospodarske komore.

Prema odredbi članka 123. stavka 1. Zakona o općem upravnom postupku obnova postupka u kojem je doneseno rješenje protiv kojeg se može izjaviti žalba može se pokrenuti na zahtjev stranke ili po službenoj dužnosti u roku od tri godine od dana dostave rješenja stranci, ako se sazna za nove činjenice ili stekne mogućnost da se upotrijebe novi dokazi koji bi, sami ili s već izvedenim i upotrijebljenim dokazima, mogli dovesti do drukčijeg rješenja da su te činjenice odnosno dokazi bili izneseni odnosno upotrijebljeni u prijašnjem postupku (točka 1.).

Prema odredbi članka 124. stavka 2. istoga Zakona u prijedlogu za obnovu postupka stranka je dužna učiniti vjerojatnim razloge zbog kojih traži obnovu i da je prijedlog podnesen u zakonskom roku.

Imajući u vidu istaknute navode tužitelja u prijedlogu za obnovu postupka kao i naprijed citirane odredbe Zakona o općem upravnom postupku, osnovano tuženik navodi da se ne radi o novim činjenicama u smislu te zakonske odredbe, jer da činjenice nastale po okončanju upravnog postupka, odnosno dokazi kojima se činjenice dokazuju ne mogu biti razlog za obnovu postupka, niti mogu utjecati na činjenično stanje utvrđeno u tom upravnom postupku.

Naime, tužitelj je prijedlog za obnovu postupka podnio te utemeljio na navodima i iz podnesaka zainteresirane osobe Hrvatske šume d.o.o. a odnose se na predmete koji se vode pred Upravnim sudom u Splitu te predmetu koji se vodi pri Sudu časti Hrvatske gospodarske komore, u kojima zainteresirani predlaže nadležnom Ministarstvu da regulatornim mjerama onemogući korisnike samoniklog bilja vrste smilje da razdoblje sakupljanja traje čim duže odnosno da se skрати razdoblje skupljanja samoniklog bilja vrste smilje, da bi prema tvrdnji tužitelja Hrvatske šume d.o.o. postigle veću cijenu za samoniklo bilje sa kojim raspolažu. Također se prijedlog temelji na navodima bez podneska Hrvatskih šuma d.o.o. da je odluka urbroj: DIR/DB-15-3119/01 od 11. svibnja 2015. donesena isključivo sa ciljem uspostavljanja pravnih odnosa između Hrvatskih šuma d.o.o. i onog sudionika javnog natječaja čija ponuda bude ocijenjena kao najpovoljnija, koje postupanje je prema mišljenju tužitelja nedopušteno prema odredbi članka 13. stavka 1. i 3. Zakona o zaštiti tržišnog natjecanja („Narodne novine“ 79/09. i 80/13.).

Slijedom naprijed navedenog je pravilan zaključak tuženika da se u konkretnom slučaju ne radi o novim činjenicama i dokazima koji bi bili odlučni za donošenje drugačije odluke u ranijem upravnom postupku, jer je riječ o činjenicama nastalim nakon okončanja tog postupka. Stoga je pravilno postupio kada je odbio prijedlog tužitelja uz obrazloženje razloga koje prihvaća ovaj Sud u cijelosti. Također se prihvaća pravilnim i zaključak tuženika da sve da su navedene činjenice i postojale te bile poznate u vrijeme vođenja ranijeg upravnog postupka da nisu razlog za obnovu postupka jer nije riječ o takvim činjenicama koje bi mogle dovesti do drugačijeg rješenja ove stvari u ranijem postupku.

Kraj takvog stanja stvari prigovori koje tužitelj ističe u tužbi nisu odlučni za drugačije rješenje ove upravne stvari i ocjenu zakonitosti osporenog rješenja.

Trebalo je stoga temeljem članka 57. stavka 1. Zakona o upravnim sporovima („Narodne novine“ 20/10., 143/12. i 152/14.) tužbu kao neosnovanu odbiti.

U Zagrebu 9. prosinca 2015.

Predsjednica vijeća
Sanja Štefan, v.r.

Za točnost otpravka potvrđeni službenik

